

ԶԴԵՍՏ ՆԻ ԶԸՄԴ.

ԿԸՆԸՆՅ.

Ի նկատի առներով որ բնակիչների ամենամեծ ժառը նարնոյ զարդարականներ են, մնչք կը նկարագրենք միայն նրանց զգեստները: Գիւղացին է քաղաքացին կանանց զգեստները միայն կառուզ և ճաշակով են առքերթում, իսկ ապրացը մինչուն է:

Հազիկ—կարում են միտակցից, աղքատները ամերիկացից, կատուց, ինչում է միեցի ծնկները. կուրծքը մինչև պորաց բացուած է և ըստի մաս իմական է. թենքը երկոր են և գտառափ մաս կտնկում:

Իշխկ—հազեռում են շաղիկի վրայ, կարում են անթիբուսից, ապրացից, մատերիալից, զեազիրից, զուրծքը եւանդիմանն բացուած է, եղրեց զայթ ոն և կոսպիտոնն բիւզմա են կարում: Թենքի թիրանները վերջանում են եւանդիմանն, որ մի քիչ ժամեցում են ձեռքերի երեները և որտեղ չուրդը զայթան և կոսպիտոնն բիւզմա է կարում:

Վարտիկ—ամերիկացից, վաթուսիսից, երկու կողքերը կտպում են ձարի կողքում:

Գիւղլուկ, վարտիկ է, միայն վախերը ֆանէլից է, հազեռում են ձեռնոր:

Ա ն թ ա ր ի—կարում են անթիբուսուց, սաւայիրից, առշակոց, զեազիրից և այլն: Հազեռում է մինչև առները, թենքը շատ երկոր չեն տեսում, ոյլ հասցնում են մինչև զառակը:

Պըլղը—ուժուեր հազեռում են անթիբուսուց, իշխկի նման է, կարում են անթիբուսից, զեազիրից, սաւայիրից, առշակոց:

Դրէ կալ—մայզ կարմիր թաւչից կամ լաստիկից 1/2 արշին երկոր, և 1/4 արշ. լայնութեան կտոր է, որ վերեւում զրիսում է վիզը, իսկ մէջը մաս չորտ կապերով կազդի մաս կտպում: Սրա օձիքը և երրեմն կուրծքը կոսպիտոնով առնենգործած է:

Ճիւզպա—հազնում են կրտսրի կամ անթարու վրայ, հասնում է մինչդ ոռները, գարում են դատիֆից, անթիքմասից, մահուզից կուժ կապոյա տամբրիկա կոշուած կարիից:

Դոգնոց—կարում են միայն կարմիր մասուզից և տանը գործած կարմիր շաքից: Դույն գործում են տանեմին խնամքով և վերան շատ մնամա գրում իրենց անունը՝ տեկացնելով և գայելումն խորը: Դոգնոցի շուրջը կապիտունով և երրեն արծաթի թելերով (թրոթը) առ վեղարծում և ներքնի երկու անկիւնում գեղեցիկ ծագիկներ են չինում: Դոգնոցը գատիով կապում են ջիւզպայի վրայ:

Մրանից մի քան տարի տաշչ զբեթի բորբը, իսկ այժմ շատ բակը փաղոց դուրս գալիս վերաներն առնում էին էնրամ.—առ բրդի սաստիկ բարակ թելից գործած մի քառունիւնի կառ է, որի լայնութիւնը միշտ համապատասխանում է առնոցի բարձրութեան: Էնրամը մի քիչ յան ծալուծ ձգում են զիյոն, ապա առնոցի ուղերից մինչև հաւասարացներս, ծարեցը մացնում զավեցի գուստ: Այդ, իսկ աւելին կախ ձգում: յեայ իրենց ձեռքերը կրծքերին, բիլ մատ րևում են էնրամի ծարեցը և այսպէս րունած մոն զայիս:

Ազդիկների էնրամին լինեն, բազամ է կարած, այսինքն կիարանի և բաղամի նմանութեամբ մանծէ թելով ասդինեղործած է: Միջանասանիներինը ուսէ սպիտակ, իսկ հասակութերներինը՝ կապտախան է:

Այժմ քաղաքացիները զիյաւրապէս եւզպական ձեռք, թելերզ, երկար վերարիւ են հազնում, իսկ զիյակերում ոսկորարուր շալ են առնում:

Սովորաբար ազդիկներն ու հարսներն հազնում են բաց և կուշա կապոյա, կանչ և մանիչակաղոյն, իսկ պասաները՝ մարդ շաղանակապայն շարեր:

ԴՐԱ ՑԵՐՊՈՒՆԵ.

Եայ և առաջ մազերը սանրում են, մէջ աեղից մի հերազիթ (իւ) թողնում, ապիկի մազերը ճակար և ականչների վերացից առնում և պիզացիները միշտնի փաքրիկ, իսկ քաղաքացիները երկու մեծ ծամ հիւսում: Դիզայի ազդիկները ծամերի ծայրերին գոյնողոյն կունեներ և մեխակ են անցիացնում:

Ենայ ծածկում են կարմիր քառ, մոտ կէս որշին երկարութեան վիւսիկով, որ ինսում է մէջը վրայ: Գիւսիկի պաւիը և ֆափ մէջ տեղը երբեմն կապիտունով և արծաթապոյն թելով ասդինեղործած է լինում:

Ֆափ վրայ կազում են զիւի փլը գը—երկու բարը մորդարիւներ, որ այսիրի վերացից իշնում են մինչէ կուրծքը: Կրաքանչիւր

շաբար բաղկացած է 4—6 տառենին թերթից, մարգարիտներ անցկացրած և եւցը մի փաքիկ ուկիզրուս (պանախից) կապած, ջարժուելիս ուս ուկիները միմանց են զիպուս և այն հանում: Սպաս զիպացները մարգարիտների և ուկիների փոխարէն ուստ մարգարիտներ և փուլ (ուկիզրոյն մետաղից) են անում:

Աղիքիլլովէ զբայից կապաւմ են չեր ի աը, ուս մի զեղին ժապաւէն է, զիրոն մի կոմ երթու շաբը, 20 մինչև 200 փոքրիկ ուկիզրամեր (ուսուզիմ) կարած, որ պազզում են նախու վրայ, ապա ծուկրով մի ակնանից մինչև միւսու նուկիների տոկից, շերտի մէջ տեղը կարած է լինում մի մեծ ոսկի (մահմալիք): Պատաներն այս ուկին շնի զնում:

Մինչույն շերտի վրայ, ուկիների զբայից կարած է լինում կը-
տուցը — մարգարիտներ, որ երթենն միայն, իսկ երթենն մասաւորա-
պէս 8-ի ձև ունեցող փաքրիկ ուկիների (ջաւախ) շարժին բոլորունքը՝
ապածուում է շերտի երթարութեամբ:

Շերտի վրայ անցնում են զ ա ր դ ը: Սա պարապում են գե-
անեալ ձևով. մի եսզմա¹⁾ խաշան 6—7 անուխմետք լայնութիւնով
ծարում են. ապա բանելով կրողի ճակատին, քունքերի մաս այդ միե-
նայն եսզման ծայերով՝ երկու վարդ են շինում ու մեացած ծայերը
կրողի զիմին շափելով՝ միմանց հետ կարում. նեայ թէ վարդերը և
թէ օրսնց միջի տարածութիւնը զարգարում մեապակ զայնզայն թե-
րթից շինած ծայելիներով:

Աղիքիները զարդի զբայից այլ ևս ոչինչ շնե առնում, իսկ հար-
ուրէց քառում են տանը՝ եսզմա, հրաւէր զնալիս՝ շիքիլա, որ իշնում է
մինչև որուիքները, կանուք և պատաները վաթաթում են զբախները
շայէ (շալովի) կամ մեապակէ (բաղդազիա) վաթթան, իսկ հրաւէր զը-
նուիս՝ սրս վրայ աւելացնում են և մի եսզմա:

Աղիքիները և մասապահաւ կանաքը քառում են կրծքերին մի կամ
միզանի շաբը ուկիները, ականջներին անց են կացնում ոգիր, ձեանե-
րին զնում ուկի միապաղտ ապարանջններ (բիւլազուկ), մատներին
մատնիները:

ԸՆԹԱՆԱԼԻՔ.

Աղիքիներն ու կարտները հազնում են զեղին մեռս բաղում, իսկ
պատաները զեղին մեռս, կարմիր բաղում:

¹⁾ Քիսիտի ենան բամբակէ, շուռ բարսի, զանդզայն, բառակոսի վաթթա-
թից:

ՑԱՐԱՐԴԻՇՆ ԶՆԵՑՆԵՐ.

Ա. Դիլացիները.

Ճապիկ. հասնում է մինչև ժնիվերը. կարում են կտորից կամ ամերիկայից. կուրծքը մինչև պարող բացուած է և կռնիւմ է բիբ մաս. Թերը հնագնեաէ ներանալով՝ հասնում են մինչև զառակը, որ է կռնիւմ են.

Քաւմպան կամ վարտիկ. հազնում են առներին, շապիկի առից. Կարում են կտորից կամ ամերիկայից. Փայկերի լայնութիւնը 1/4 արշ. է լինում. կազում են կողքից վարտէց կապով.

Ելակ. հազնում են շապիկի վրայից, թերը չունի. նման է երապական միջնադարին, միայն ամրազապէս ծածկում է կուրծքը, զրանենք չունի, կռնիւմ է պայթնէ զարկ կռնիվ. Կուրծքի մէջ առկն երակի տառչի՝ երկացող մասը կարում են պարունակայից, բաստիկց. մահուզից և այլն. ինչ յանի՞ շերեացող մասը հառարակ լինից.

Դաշտում. հազնում են երակի փախորէն, երան նման է, միայն առառ չունի և ձայն կողմէ երկու ժարծրը կոչից թիկ առկ կուրտում են երար հնատ. Մրա կուրծքը յաճախ առզնեզօրծած է լինում.

Հալուար. հազնում են առներին, երակի վրայ, կարում են շամպ, իշխում է մինչև ուների երեսը և 3 քիլ լայնութիւն ունի. Վերի մասը մի քիլ լայնութեան կարում են կազույա ամերիկայից կամ կարմիր կարտիկ. այս մասը կոչում է փափ. որս միջից անցնում է ուշիւրը, որ ամուր կազում են կուրծք. Հալուարի կուրծքից զրանի փախորէն թողնում են բացուածքներ.

Ըրիւալուսի. հազնում են երակի և շարուարի վրայից. Կարում են կազույա ամերիկայից, պալունիույից, ու զաղիկից և այլն Ծրբալուսից միջիք վրայ բիւզմայով սեխմաւելով՝ մի թիկ վայր է լինում, որը և կուրտում է փէշ. Մրա վրայ կողքերից բացած է մի մի զրանի Ծրբալուսիք կուրծքը եռանկիւնան բացուած է և պարող մաս երկու կամ երեք զայթնէ կռնիւմ է.

Դաշով արխալուսի.—կուրծքը ձախ թիկ աներակի մասից կռնիւմ է մինչև պարող զայթնէ կռնիվ. այսպիսի կռնիւների մի շարք և կարում է այլ կողմում ներզաշնակութեան համար.

Ֆեռմար. —հասարակ կաշուց զափ. կազում են արխալուսիք վըրայից միջիքնեւ.

Չուփա. հազնում են արխալուսիք վրայից. միջիք վրայ բիւզմայով սեխմաւելով և զրիկելով միջիք՝ լոյն իշխում է մինչև ժնիվերից թիկ ցած, այս մասը կոչում է փէշ. Կուրծքը եռանկիւնան բացուած է և պարող մաս երեք զայթնէ կռնիվ կռնիւմ է. Թերը հնագնեաէ

բայեանում են մինչև 9—12 վերջուկ և հասնում են մինչև ձեռքի կոճիները. զործի ժամանակ թերթը յետ են ծարում, ոյնպէս որ ամբողջ զատանից մնում է բաց: Տուխի բոլոր եղբերին կարում են զայթան: Կարում են շալից:

Եա գուն են ճի—տառտառ.

Դիմներին ծածկում են գուգալի, ոչխարի մաքթուց կարած, կամ քիշու, և քչերը դառ:

ԸՆԸՆՆԵՐԻՔ.

Գուլգու¹⁾, առվարարա հասաւ թելից գործած:

Պաճիճ-թողուց. հազնում են սրաւեցներին և շարուարի գոխը մէջը դնում և զիւզրացիսվ—թեյէ կապը—կազում:

Չարուի-արեիս. Մըրք—կաշէ թելը, որով կարում են շարուիր.—որինիք ծայրը կոշում են քիթ:

—————

Բ. Բաղարացուց.

Շառիկ. քաթանից, ոչ այնքան երկար, որքան զիւզացիներինք, կուրծքը երրեմն ապնեզործած:

Կարտիկ—նոյնպէս քաթանից կում ամերիկայից, հազնում են շապկի վրայ. վարախիկ փախէց զնում են զուզպի մէջ. իսկ որս վրայից ունակ փաթաթում են առազա—մի վերցուկ լայնութեան և մի արշին երկարութեան քաթան, մի ծայրը թել կազում:

Ծրխաւսւի. կուրծքը շափառասով կոճկած. կարում են բասիկից, մախմարից և այլն:

Հայրուար. առվարարա մահուալից 1/4 արշին լայնութեան:

Զուխու կամ շաբքառչի—մահուալից, բառական երկար, բոլոր եղբերը բիշօմն կարած:

Ծր ծթէ բամար—շաբքառիւ վրայից են կապում:

Աերարիու կամ եաթու ւնճի (տառտառ), առնում են ձմեռը:

Դիմներին ծածկում են զատի (շափիս) կամ զարիբարդի:

Առներին հազնում են կոշիկ և կրկնակաշիկ:

—————

¹⁾ Հայ կաթողիկոնց առակազօտ հազնում են աւելուն զարպան: